

עמ"י 20012/09/16 - סלמאן אלטויל, חוסאם אלגועבה נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים

לפני כבוד השופט אהרן פרקש, נשיא (בפועל)

עמ"י 20012-09-16

עמ"ת 20922-09-16

08 ספטמבר 2016

העוררים

1. סלמאן אלטויל (עציר)

2. חוסאם אלגועבה (עציר)

ע"י ב"כ עו"ד מוחמד חלאילה

נגד

מדינת ישראל

המשיבה

נוכחים:

העורר וב"כ עו"ד מוחמד חלאילה

נציג המשיבה רפ"ק יגאל אלמליח

מתורגמן בית המשפט לשפה הערבית יהונתן

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

לפניי שני עררים על החלטת בית משפט השלום (כב' השופטת קרן מילר) מהיום, 8.9.16.

הערר הראשון הוא של שני העוררים כאשר באשר לעורר הראשון החליט בית משפט קמא להאריך את מעצרו עד מחר, 9.9.16 בשעה 11:00 ואילו לגבי העורר השני, נקבע כי ישוחרר בתנאי שיפקיד סך של 15,000 ₪ וימציא שני ערבים שכל אחד מהם יחתום על סך של 20,000 ₪.

ב"כ העוררים טוען כי טעה בית המשפט בכך שקבע כי קיימת עילת מעצר בעניינם. ומשלא בחן חלופת מעצר בעניינם של העורר הראשון, ואילו לגבי העורר השני טען כי נקבעו סכומים גבוהים ובלתי מידתיים שאין ביכולתו של העורר 2

לעמוד בהם. עוד נטען כי טעה בית משפט משהתבסס בהחלטתו על קיומו של חומר מודיעיני, שעה שעילת המעצר שנטענה, התבססה על הצהרת תובע כי בכוונתו להגיש כתב אישום בגין שהייה בלתי חוקית בישראל נגד שני העוררים. בעניין זה נטען גם כי שני העוררים אינם צעירים במיוחד, בני 53 ו-44 הנשואים לישראליות ואבות לילדים ישראליים העובדים ומפרנסים את משפחותיהם. עוד נטען כי על פי הצהרת התובע בכוונתו להגיש כתב אישום בגין שהייה בלתי חוקית בודדת, דבר שאיננו רגיל. אשר על כן מבוקש להורות על שחרורם בערבויות כספיות סבירות, והפקדה שלא תעלה על 2,000 ₪ לכל אחד.

הערר השני הוא עררה של המדינה, אשר מופנה כלפי החלטת בית המשפט קמא בעניינו של המשיב השני חוסאם אל ג'ועבה. טענה המרכזית היא כי טעה בית המשפט משלא האריך את מעצרו בחמישה ימים לצורך גיבוש כתב אישום, ובקשה למעצר עד תום ההליכים בעניינו. זאת במיוחד בשים לב כי המסוכנות הנובעת ממנו, שלחובתו שתי הרשעות קודמות בעבירה של שהייה בלתי חוקית בישראל, בגינה ריצה מעצרים שלא הרתיעוהו מלהמשיך ולשהות בישראל שלא כחוק. עוד נטען כי טעה בית המשפט שלא ייחס את המשקל הראוי למידע הסודי שהועבר לעיונו, בקשר למשיב זה והחליט לשחררו בתנאים. על פי הנטען, לגישת המדינה יש לבטל את החלטת בית המשפט ולאפשר למשיבה להגיש כתב אישום ובקשה למעצר, וכי שאלת השחרור, אם בכלל, תידון שם לאחר בחינה מעמיקה.

בדיון לפניי שבו ב"כ הצדדים על עיקרי הטענות שהעלו על הכתב.

מהחלטת בית משפט קמא עולה כי המשיבים נעצרו ביום 4.9.16 בחשד להשתייכות לארגון טרוריסטי וכניסה לישראל שלא כחוק. ואולם, הצהרת התובע שהוגשה מתייחסת לעבירה אחת של שהייה בלתי חוקית בלבד, ולעניין זה נטען כי מציגם של שני המשיבים נשקפת מסוכנות המצדיקה את מעצרו. בית המשפט קבע כי באשר לעבירת השב"ח אין מחלוקת כי קיימת תשתית ראיתית לכאורה, וכי הם שוהים בישראל תקופה ארוכה לאחר שנישאו לנשים ישראליות. בית משפט קמא לא התעלם מהחומר המודיעיני שהוצג לו כאשר מצביע על מסוכנותם של שני המשיבים (חומר זה הוצג גם לעיוני, ומסכים אני להארכתו של בית משפט קמא לנושא זה), וסבר כי המדובר בחשש ממשי. עם זאת מצא לנכון להבחין בין שני המשיבים כאשר החומר שהוצג בעניינו של המשיב 1 מבסס חשש ממשי למסוכנות הנשקפת ממנו ועל כן הורה על הארכת מעצרו של המשיב 1 עד ליום 9.9.16 בשעה 11:00. ואילו לגבי המשיב השני, נאמר בהחלטה כי החומר שהומצא והוא ראשוני בלבד, שבית המשפט סבור כאינו מבסס את החשש לא טענה המדינה. אומנם לחובתו רשומות שתי הרשעות בגין כניסה לישראל שלא כחוק, אך מדובר בהרשעות שהתיישנו. לפיכך החליט בית המשפט לשחררו בתנאים שפורטו לעיל.

כאמור שני הצדדים מלינים על החלטת בית המשפט.

אכן, יש טעם בדברי ב"כ העוררים כי דרך כלל אין המדינה מגישה כתב אישום בגין אישום בודד של שהייה בלתי חוקית בישראל. ואולם כבר בדיון בבית משפט קמא כמו גם לפניי, הודיע ב"כ המדינה כי בעניינו של המשיב 1 אלטווייל ישנם שני תיקים נוספים בגין עבירות שב"ח ורק עקב טעות לא נכללו אלו במסגרת הצהרת התובע שהוגשה לבית המשפט.

לאחר שנתתי את דעתי לטענות ב"כ הצדדים, הגעתי לכלל מסקנה כי יש לדחות את שני העררים. החלטת בית משפט

קמא מאוזנת וראויה ואינני רואה מקום להתערבותה של ערכאת הערעור בהחלטה. הוא הדין גם בא שר לגובה הערבויות שנקבעו על ידי בית משפט קמא.

ככל שאין באפשרותו של המשיב 2 לעמוד בתנאים הללו, יובא לפני שופט, כפי שנקבע גם בהחלטת בית המשפט קמא.

**ניתנה והודעה היום ה' אלול
תשע"ו, 08/09/2016 במעמד
הנוכחים.
אהרן פרקש, נשיא**

הוקלד על ידי מיכל ברמלי